

РЕШЕНИЕ

№ 5634

гр. София, 20.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Георги Тафров**

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5775** по описа за **2020** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно – процесуалния кодекс (АПК), вр. чл.63, ал.1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на МБАЛ [фирма], с ЕИК[ЕИК], чрез адв. Х. Н., против Решение от 14.05.2020 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 114 – ти състав, постановено по нахд № 1240/2019 г., с което се потвърждава изцяло наказателно постановление (НП) № 27 – 135 – 3 от 09.11.2018г., издадено от проф. д – р Златица П., в качеството си на Изпълнителен директор на Изпълнителна агенция „Медицински одит“.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на обжалваното решение поради неправилно приложение на закона – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК. Касаторът сочи липса на мотиви по изложените в жалбата до СРС доводи, необсъждане на наведените възражения и формално възпроизвеждане на доводите на административно-наказващия орган (АНО). Поддържа всички основания за незаконосъобразност на НП, изложени в жалбата до СРС. Претендира за отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по същество на спора за отмяна на НП.

В съдебно заседание касаторът – „Многопрофилна болница за активно лечение болница Европа“, чрез адв. Н., поддържа касационната жалба по съображения,

изложени в нея. Не претендира присъждане на разноски.

Ответникът Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ (като правоприемник на Изпълнителна агенция „Медицински одит“) изразява становище за неоснователност на касационната жалба в писмен онгвор от 30.06.2020 г. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Административен съд – София град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл.211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

С наказателно постановление № НП 27 – 135 – 3 от 09.11.2018 г. на изпълнителния директор на ИАМО на касатора МБАЛ [фирма] са наложени две административни наказания „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лева за две нарушения: 1.Нарушение на чл.25, ал.1 от Наредбата за осъществяване на правото на достъп до медицинска помощ във връзка с чл.81, ал.3 и чл.229, ал.3 от Закона за здравето – липса на писмено заявена услуга по избор на екип и 2. Нарушение на 86, ал.1, т.1 и чл.221, ал.2 от Закона за здравето, в частта икономически права на пациента, поради заплащане на по-висока цена за две услуги по преглед и изготвяне на диагностично-лечебен план от завеждащ отделение и визитация и наблюдение от завеждащ отделение, различна от посочените в Ценоразпис на платените медицински услуги в МБАЛ [фирма].

С решение от 14.05.2020 г. по нахд № 1240/2019 г. СРС, НО, 114-и състав, е потвърдил НП № 27-135-3 от 09.11.2018 г.

За да постанови решението си първоинстанционния съд е събрал показанията на актосъставителя д-р Д. Д. А. и писмените доказателства от административнонаказателната преписка, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, без допуснати съществени процесуални нарушения, вкл. в предвидената форма по чл.42 и чл.57 ЗАНН и при спазване на процесуалните правила. От материална страна съдът е приел за доказано извършването на вменените нарушения въз основа на доказателствената съвкупност по делото. Изложил е съображения за липса на основание за приложение на чл.28 ЗАНН.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства по чл.219 АПК. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 114-и състав е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в съответствие с правилата на логическото мислене и съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата, без да е допуснато изопачаването им или неправилното им тълкуване.

Макар и лаконични, решаващият съд е изложил мотиви по основните спорни въпроси относно законосъобразността на обжалваното НП. Правилно е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, при пълно единство между фактическото и правно описание на нарушенията в АУАН и НП и в съответствие с процедурните правила по ангажиране на административнонаказателната отговорност на касатора. Неоснователни са неговите твърдения за некоректно описание и квалификация на вменените му нарушения.

По сигнал на пациента Т. Д. Н., постъпил на лечение в МБАЛ [фирма] на 12.02.2018 г., ИЗ № 163, клинична пътека № 137, с направена операция ринопластика и изписан на 14.02.2018 г., е установено, че: 1. В Декларацията за информирано съгласие на пациента по отношение на източника на заплащане на диагностиката и лечението е вписана сумата от 11.60 лв. за потребителска такса, заплатена с фактура № 1309 от 13.02.2018 г., но не е вписана сума в размер на 900 лв. за избор на екип за оперативни процедури с много голям обем на сложност, заплатена с фактура № 1304 от 12.02.2018 г. и 2. Пациентът е заплатил суми за допълнително поискани услуги (преглед и изготвяне на диагностично лечебен план от завеждащ отделение – 1000 лв. и визитация и наблюдение от завеждащ отделение – 1000 лв.), които са различни от утвърдените в предоставен на проверяващия екип ценоразпис на МБАЛ [фирма] за цените на платените медицински услуги. Според последния стойността на визираните услуги е определена на 500 лв.

Съобразно чл.25, ал.1 от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ „Допълнително поисканите услуги по чл.24а, ал. 1, т. 3 се заявяват писмено от пациента, който попълва заявление по образец съгласно приложението“. На свой ред, 24а, ал. 1, т. 3 от Наредбата гласи, че „По време на своя престой в лечебно заведение, сключило договор с НЗОК за оказване на болнична помощ, здравноосигурените лица имат право срещу заплащане да получат допълнително поискани услуги, включващи:... 3. избор на лекар или екип от медицински специалисти“. По делото не е налично писмено заявление по образец съгласно чл.25, ал.1 от Наредбата, нито в приложената Декларация за информирано съгласие на пациента по отношение на източника на заплащане на диагностиката и лечението, е вписано неговото съгласие за допълнително исканата услуга за избор на медицински екип по чл.24а, ал.1, т.3 от Наредбата. При правилна правна квалификация на нарушението по чл.81, ал.3 от Закона за здравето, вр. чл.25, ал.1 от Наредбата за осъществяване на правото на достъп до медицинска помощ, нарушителят е санкциониран с минималната санкция по чл.229, ал.3 33 за нарушение на разпоредбите на този закон или нормативните актове по прилагането му извън случаите по [чл. 209 - чл. 228в](#) 33.

Необосновано касаторът поддържа, че санкция е следвало да бъде наложена на основание чл.221, ал.2 33 – за нарушение на права на пациента. Вменената за нарушена наредба урежда условията и реда за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ на задължително здравноосигурените лица в Република България, конкретната норма на чл.25, ал.1 се намира в раздел „Достъп до болнична помощ“. Макар и косвено услугата по право на избор на медицински екип и нейното заплащане да се свързани с икономическите права на пациента, то нарушението „липса на писмено съгласие“ е по-широко, доколкото обхваща достъпа до медицинска помощ и неговото правилно документирание. Минималната имуществена санкция по чл.221, ал.2 33 е идентична на наложената от 500 лв., поради което неоснователно

касаторът поддържа, че е нарушено правото му на защита.

Вменената за нарушена норма на чл.86, ал.1, т.1 ЗЗ урежда императивно правото на зачитане на гражданските, политическите, икономическите, социалните, културните и религиозни права на пациента. В АУАН и НП коректно е отбелязано, че второто описано нарушение касае икономическите права на пациента Т. Д. Н.. Установява се от фактура № 1304 от 12.02.2018 г. и приложена разбивка към нея, че пациентът е заплатил по 1000 лв. за всяка от допълнителните услуги - преглед и изготвяне на диагностично лечебен план от завеждащ отделение и визитация и наблюдение от завеждащ отделение, докато в приложение ценоразпис за двете услуги е отбелязано допълнително заплащане до 500 лв. Очевидно е допуснато сериозно нарушение на икономическите права на пациента. Противно на твърденията на наказаното лице в жалбата до СРС описанието на нарушението е безпротиворечиво, а посочената за нарушена норма е ясна и недвусмислена, поради което не се нуждае от някакво допълнително конкретизиране с какви точно действия на лечебното заведение са засегнати икономическите права на пациента, принуден да заплати двойната стойност на медицинските услуги.

За установеното първо нарушение от този вид е наложен справедлив размер на минималната санкция от 500 лв. по чл.221, ал.2 ЗЗ.

Нарушенията са извършени на 12.02.2018 г. и установени на 05.04.2018 г., при което АУАН от 16.05.2018 г. е съставен в 3-месечния срок по чл.34, ал.1 ЗАНН от откриване на нарушителя, а НП от 09.11.2018 г. – в 6-месечния срок по чл.34, ал.3 ЗАНН от съставяне на АУАН. Спазени са сроковете по чл.81, ал.3, вр. чл.82, ал.1, т.5 и ал.4 НК.

Противно на твърденията в касационната жалба, АНО е изложил изрични мотиви в НП относно липсата на основание за приложение на чл.28 ЗАНН, доколкото са накърнени обществени отношения, свързани с права на пациента. По силата на препращащата разпоредба на чл.11 от ЗАНН, преценката за маловажност се извършва въз основа на критериите, дефинирани в чл.93, т.9 от НК, т. е. маловажно е онова административно нарушение, което с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по – ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. Конкретните нарушения са формални и от обективна страна не се отличават с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други идентични нарушения от същия вид, нито обществената им опасност е явно незначителна, нито са налице многобройни и смекчаващи обстоятелства при извършването им.

Касационната инстанция споделя изцяло доводите на СРС за неприложимост на чл. 28 от ЗАНН, предвид характера на нарушението и обстоятелствата, при които то е извършено, като не счита за нужно да преповтаря същите. По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК, вр. чл.63, ал.1 ЗАНН, обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изхода на спора и на основание чл.63, ал.3 ЗАНН на ответника се дълват разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Водим от горното, Административен съд София – град, XVIII – ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 14.05.2020 г. по нахд № 1240/2019 г. на СРС, НО, 114 – ти състав.

Осъжда МБАЛ „Болница Европа“, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], да заплати на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ на основание чл.63, ал.3 ЗАНН юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.